

cei Argentina, i-se scrie „Agenției Reuter“, că în urma turburărilor dintre ostași a izbucnit o revoltă. Pe strade nu poate umbla nimenea, fiindcă mereu se descarcă puști. Tote prăvăliile sunt închise. Ostașii regimentului al X-lea, care staționează acolo, s'au resculat, ațitați fiind de ofițeri. Guvernul și autoritățile au luat măsuri aspre pentru înăbușirea revoluției și au încercat s'o potolască cu ajutorul poliștilor. Răscola însă a luat un caracter și mai general. Insurgenții țin în puterea lor casarmele. S'a proclamat apoi starea de asediu. Bursele și băncile sunt închise și e mare temere, că insurgenții va lua dimensiuni. În închisoarea de stat sunt deținuți 1000 de insurgenți.

Totul din Buenos-Ayres se scrie, că revoluția a izbucnit din sinul așa numitei „Civica-unio“. La ea au luat parte și 2 batalioane de poliști. O parte a artileriei încă s'a alăturat la resculați, cari au luat cu asalt poșta și telegrafurile. Ei au raportat o învingere deplină. Generalul Campos, care a fost arestat în urma descoperirii complotului, fu liberat din prinsore de către resculați. În Guatemala încă a izbucnit revoluția, în urma atacului, ce Ezetas l'a îndreptat în contra lui Barillas, președintele Guatemalei. O parte a miliției a refuzat supunerea, fiindcă nu și-au primit plata. La 27 Iulie n. s'a întemplat o ciocnire între insurgenți și soldații apărători ai guvernului. Din ambele părți au căzut mulți. Insurgenții au ales de președinte al guvernului lor pe Aremet, er de ministru al finanțelor pe Romerot. Revoluția crește mereu.

SCRILE PILEI.

Din cercul Perjamoșiu. D-lu neguțător Simeon Cristea din Igrășiu ne trimite o corespondență, în care își arată deplina sa mulțămire atât față de noi aleșii preoți din acea comună, cari cu cel mai mare zel și bună-voință se interesează de binele și înaintarea poporului, cât și față de protopretorele nou alese, d-lu Dionisiu Gyertyanffy, despre care ne spune, că până acum a dat frumose dovezi despre spiritul său de dreptate și neparțialitate. Astă-primă-veră, cu ocaziunea alegerii de medic de cerc, s'evârșită în comuna Sarefolă, nefăcându-se nici o presiune asupra alegătorilor, cari de alt-mintrelea sunt în majoritate în acest cerc, au reușit a alege de medic pe un Român în persoana d-lui Georgiu Roșca, care stă la înălțimea chiamării sale și care face onoare Românilor. Asemenea cu ocaziunea alegerii de notar comună, s'e-

verșită de curând în comuna Igrășiu, dintre 5 candidați — căci atâția au și concurat — între cari numai unul era Român, decurgându alegerea în cea mai esemplară ordine și nefăcându-se din nici o parte nici cea mai mică presiune, Românii solidari și în bună înțelegere reușiră a alege pe candidatul român, în persoana d-lui Ioan Tripa, cunoscut înaintea poporului ca om vrednic și foarte activ. — Ne pare bine, că și din sfera administrației putem înregistra soiri îmbucurătoare pentru noi. Adevăratu corb alb!

Din Bihorț * * *
în care ni-se descrie alegerea de preot pentru comuna Gepiu din diecesa Aradului, aflătoare însă sub consistoriul oradului. Acastă alegere s'a s'evârșită în 27 Maiu v. c. sub presidul d-lui protopop Iosif Vesa. Concurenți au fost 4, dintre cari numai unul întruina toate șansele de reușită, fiindu absolut de gimnasiu și avându și testimoniu de maturitate. Cu toate acestea însă, acestu concurentu a cădat, fiindu ales în locul lui d-lu preot Boțiu, față cu care numai cu câteva zile înainte de alegere poporul era cu totul străin...

Păruială. * * *
Duminecă după ameză a fost o strașnică păruială în Tiliu-vechi, între lucrătorii de pe câmp, slav și unguri, dela fabrica de zahăr. Doi lucrători au fost greu răniți și șese ușori. Patrula polițienescă a arestat pe principalii urđitori ai bătăii, er cei doi lucrători greu răniți au fost aduși în spital.

Petrecere de veră împreună cu o producătoare de diletanți se va arangia Duminecă în 10 Augustu n. c. în salele școlii din Cutu. Venitul curat este destinat pentru „Fondul scolastic“ de acolo. Inceputul la 7 ore s'era. Prețul intrării: de persoană 1 fl., de familie de 2 membri 1 fl. 50 cr., peste 2 membri 2 fl. Suprasolviri și oferte pentru „Fond. scol.“ se primescu cu mulțămire și se voru chita pe cale diaristică. Măncările se lasă în grija familiilor. De vinu gratis și curățire s'a îngrijit comitetul arangiatoru.

Rugare pentru Sinodul!

Din corespondența publicată în prețutul nostru diaru „Gazeta Transilvaniei“, Nr 150, am luat spre tristă cunoștință, că Veneratul Consistoru plenar ținut în Oradea mare la 9 Iuliu st. n. ar fi desaprobatu toate cele publicate în diarele românescu, declarându: „că nu consente cu cele publicate prin foi.“

Binevoiescă Venerabilii părinți con-

sistoriali a ne da deslușire, cum s'a putut întâmpla aceea, că comunicatul semioficios publicat în foia semioficioasă „Nemzet“, precum și în mai multe foi ungurescu; *dér mai verlosu articolul fatalu alu d-lui Lauran* tradus de el însuși în limba maghiară și publicat în diarul guvernamentalu din Oradea-mare, „Szabadság“, de unde apoi a trecut și a fost comentat cu mare vehemență și furie în cele mai multe foi maghiare în defavorul gimnasiului naționalu românescu din Beiuș și în detrimentul poporului românescu, și cu care până adu n'am auđit s'e consimțit nici un Român de Dómne ajută: cum de acei articuli nu s'au desaprobatu totu de cătră acelu consistoru?? S'eu dora cu cele publicate în foile maghiare consimțescu Venerabilii părinți??

Spune-ți-ne, d-lor, de unde atâta contestare și indignațiune față cu cele publicate în diarele române și *mai verlosu față cu scriitorii articuleloru*, după cari ambla și adu din răspuleri s'e pot pune mâna pe ei, precum ne arată scusele publicate în „Gazeta“; de unde atâta curtoasi față cu foile maghiare?? — Non quis, sed quid!!

Acum, Domnilor, vi-se oferă ocaziunea; de-a respinge toate cele publicate prin diarele românescu. Poftiți dér și le respingeți, însă nu cu sofisme, ci cu *argumente adevărate* și de v'e va succede acesta, noi prea bucuos vomu recunoșce, că amu greșitu. Inse până când nu veți dovedi contrariulu, dorința noastră morală, ce-o avem față cu religiunea, biserica gr. cat. română și față cu naționalitatea noastră, nu ne permite s'e ne abatemu nici măcaru pe un momentu dela dorința și scopul nostru de a ne revede într'unu sinod, care adu mai tare ca oru când e de flagrantă necesitate pentru diecesa noastră din mai multe consideratiuni eclesiastice și didactice.

Acastă cerere justă a clerului, formulată în presera consistoriului ținut în 9 Iuliu a. c. și înaintată înaintea Ven. consistoru plenar prin M. O. D. Gavriil Lazaru, protopopu, Prea Sântia sa Părintele bunu alu diecesei a binevoitu a o și incuviința: pentru aceea noi ca totu-deuna așa și cu acastă ocaziune ne rugăm cu profundu respect și venerațiune, ca s'e binevoiescă Prea Sântia Sa a conchiama sinodul pe toamnă, ca așa câtu mai de timpuriu s'e ne putem alina și noi durerile și suferințele noastre.

Si deus pro nobis quis contra nos?!
1890, Iuliu 19. Corespondentulu.

Insemnătatea politică strategică a joncțiunii căilor ferate la Turnu Roșu.

„Sieb. Deutsch. Tageblatt“ a vorbitu în articolul său din Nr. 5054

despre însemnătatea economică-comercială a joncțiunii căilor ferate ungare cu cele române pe la pasurile Ghimeșu, Turnu-roșu și Vulcanu. În Nr. 5057 vorbesce despre însemnătatea politică-strategică a acestor joncțiuni dicendu:

Cu privire la dezvoltarea politică cea mai recentă a statelor balcanice, pentru Ungaria e de o importanță estra-ordinară legătura cu Bulgaria. Adu, nu-i vorbă, duce calea ferată dela Pesta pe la Semlin, Belgrad-Nisch, la frontiera bulgară. Dér este de lipsă, ca Ungaria în legătura ei cu Bulgaria s'e nu depindă numai dela bunăvoința Serbiei, ci s'e și deschiă o a doua cale mare de trecere prin România cătră Bulgaria, și anume mai potrivită ar fi pe la pasul Turnu-Roșu, pentru-că deja dela Rimnicu duce calea ferată pe la Piatra (lângă Slatina) până la Dunăre lângă Corabia, de unde trecerea Dunării și construirea căii ferate bulgare, ce are s'e ducă din valea Iskerului până la Sofia, pote fi numai o cestiune de scurtu timp. Dela Sofia ducea și vechea șosea romană dealungul Iskerului până la Dunăre și de aici pe unu altu doilea podu peste Dunăre la Oltu, care se varsă aproape în dreptul acestuia în sus prin Turnu-Roșu spre Transilvania, vechea Dacia.

Față cu calea ferată dela Turnuroșu, are linia Petroșeni-Vulcanu următoarele deavantage: Ea este Buda-Pesta — Bucurescu cu 52 kilometri mai lungă, va s'e ducă totu atâtu de lungă, ca cea dela Predealu; raporturile suifului sunt mai nefavorabile (la Petroșeni 610, la Turnu-Roșu 420 metri); mai departe, din cauza riului Jiu, care curge foarte repede și spală terenulu, va costa întreținerea căii ferate mai multu; mai departe pe o comunicațiune mai mare nu se pote conta; în fine e imposibilă o concurență cu efectul o căilor ferate ungurescu cu linia mai scurtă Buda-Pesta-Orșova (Bucurescu) via Petroșeni-Vulcanu.

Tot-asemenea linia Vulcanului nu e potrivită pentru o a doua legătură și trecere, necesară Ungariei prin România cătră Bulgaria (Bulgaria dunărenă vestică și Sofia) abstrăgându de aceea, că Ardélulu, mai alesu Clușulu și Sibiuulu, via Vulcanu mai greu ar pute intra în legătură cu Valachia mică și Bulgaria Dunărenă, precum și cu Sofia, decâtu pe linia mai scurtă Turnu-roșu.

Nimenea nu va pute contesta, că momentele acestea, pe lângă importanța lor generală, au într'unu casu datu și însemnătate deosebită politică.

O privire fugitivă pe charta geografică ne va arata într'unu modu surprinzătoru însemnătatea estra-ordinară strategică a unei legături de căi ferate cu Orientulu prin pasul Turnului-roșu.

noulu latinist ilu modifică *canis similis lupo est*, comitându două erori de odată, una topică și alta prosodică. La pag. 68 în Bădilescu: *nihil est magis dubium quam vitae spatium*, unde d. Șăineanu face următoarea modificare: *nihil est magis dubium quam hora mortis*. S'e se mai compare exemplele dela pag. 31, 82, 93 din Bădilescu cu cele dela pag. 8, 43, 49 din noua gramatică. Așu putea s'e însiriu multe lucruri din gramatica lui Bădilescu, dér acestea ni-se paru suficiente pentru a măsura gradulu de pudore alu d-lui Șăineanu, care după-ce se servese de unu autoru copiindu-lu, își formeză dintr'insulu unu subiectu de batjocură. Ce bine ar fi făcutu noulu gramaticu, decât ar fi copiatu mai multe lucruri din acea carte vechiă, precum bună-ora regula despre declinarea lui *mille* și a celorlalte numerale cardinale: atunci ar fi fostu scutitu d'a comite atâtea absurdități.

2) Intru câtu privește modul de indicare a cantității am afirmat și afirmu și acum, că modul lui Löwe este superioru din cauza simplității sale. De parte de a face unu usu desu de semnele scurtimii și lungimii, de care se sperie d. Șăineanu, acelu modu nu prescrie nici unu semn pentru cele mai multe cuvinte, precum: *Hannibal, populus, particeps, superstes, inferior, accipio accipis*, etc. pe care școlarii știu s'e le accentueze în diferitele lor forme, după-ce

voru fi învățatu numai 3 regule foarte scurte și simple. După indicarea din dicționarulu d-lui Șăineanu nici-odată școlarulu nu va ști intona s. e. persoană II și III pres. dela *accipio, rescipio*, etc.

D-sa se pare că nu cunoșce și nu pricepe acelu modu de indicare a cantității, după care se regulează intonarea; alt-mintrelea nu ar cita pe Bréal în acastă materie. Din vorbele și din reviririle d-sale ori-cine pote constata o totală nesiguranță și confuziune în ceea ce privește cantitatea silabelor și accentulu. Nu este loculu aci a-i face o lecțiune asupra acestor lucruri. A vorbi d-lui Șăineanu despre asemenea cestiuni, însemneză a predica în pustia. Datoria mea e de-ocamdată a-i dovedi acastă nesiguranță și confuziune și a-lu sfătu cu bună-voință a nu trata cestiuni, pe care nu le înțelege, și pentru care nici nu e măcaru preparat. Astfel în prefață d'ice: „cantitatea *cuvintelor* (!) e pretutinden însemnată, anume cantitatea penultimei, de care depinde pozițiunea accentulu; am omis însă pe cea prosodică“ (!)

Er la întrebarea mea, decât crede, că cantitatea silabelor e deosebită de cea prosodică, d-sa revine asupra acestei teorii, afirmându, că prin acele vorbe d-sa a înțelesu „cu alte cuvinte, că accentulu și cantitatea sunt două lucruri fundamentale deosebite.“ Pas' acum de mai discută despre cantitate, când d-sa de-

clară, că prin *cantitatea cuvintelor* a înțelesu accentulu (!), er accentulu și cantitatea sunt două lucruri fundamentale deosebite!! Decă este vorba așa, pentru ce n'a adăogat la finele gramaticii și unu dicționar de vorbe românescu, alu căroru sensu l'a modificat conformu cerințelor semasiologiei? De asemenea, când d-sa susține, că „semnul scurtimei nu schimbă intru *nimica* pronunțarea vocalei, pe care se pune“, eu trebuie, după cum ne explică d-sa în răspuns, s'e înțelegu tocmai contrariulu, deore-ce astădi învechita semnificațiune a vorbelor intru *nimica* a cădat în desuetudine și acum ele însemneză tocmai contrariulu de ce însemna mai înainte.

Cum însă se pronunța de Romanu ancipita și lungu și scurtu în *acelasu timp*, acesta a rămas și pentru d. Șăineanu unu misteru până în acestu momentu, cu toate că după încredințările d-sale, de 10 ani mediteză asupra acestor cestiuni.

În rândulu trecut, din cauza mulțimii și repețirii erorilor de cantitate, imi exprimasem părerea, ca autorulu gramaticii n'are noțiuni precise despre cantitate. Acastă credință primescu o deplină confirmare prin răspunsul d-sale, deși caută a arunca în spatele tipografulu erori repețite de câte 3 ori atâtu în gramatică, câtu și în vocabularulu alăturat, pe care d. Șăineanu ilu crede perfecțiunea însăși, de care e o copă

greșită a dicționarulu etimologicu alu lui Bréal. D-sa ne declară și școlarii trebuie s'e țină s'eu dér acastă declarațiune, că de câte-ori se va întelni în gramatica formală vr'o vorbă greșitu scrisă, ea se va găsi în dicționar sub forma ei corectă. Cumcă acastă asigurare este gratuită se pote vedea din următoarele erori întelnite la răsfoirea fugitivă a cărții atâtu în partea formală, câtu și în vocabularu:

p. formală	Vocabularu
pag. 458 <i>invito</i>	pag. 114 <i>invito</i>
„ 470 <i>diruto</i>	„ 109 <i>diruto</i>
„ 51 <i>festino</i>	„ 110 <i>festino</i>
„ 71 <i>reliquit</i>	„ 123 <i>reliquit</i>
„ 48 <i>origo</i>	p. 119,137 <i>origo</i>
„ 37,24 <i>ubique</i>	p. 138 <i>ubique</i>

Afară de aceste greșeli și cele arătate de mine în prima mea apreciere, mai există și alte erorii în acestu multu laudat dicționar. Așa bună-ora la pag. 118 *nonnulli* (cf. pag. 87), totu așa e scrisu și la pag. 140, pag. 104 *blanditus*, pag. 102 *adrado*, *aligo*, pag. 105 *castigo*, pag. 105 și 135 *circumdatum*, pag. 110 *fidei*, pag. 112 *hamilcaris*, pag. 136 *consolor*, pag. 135 *adolor*. În ce s'e credă acum școlarii, în dicționarul său în gramatică?

Intrerupă acestu lungu șir de greșeli de cantitate, ca nu cumva recunoșcința d-lui Șăineanu pentru ostenela mea, pentru acastă bine-voitore indicare a e-

Au trecut timpurile acelea, când puterea sëlbatîcã a naturii și vitejia soldatului, în luptã omũ cu omũ, decidea victoria. În rësboiul modern însã decide lupta mai multũ unũ marș strategicũ repede, sêu arta de a putã concentra înaintea inamicului masse preponderante de trupe, în puncte însemnate strategice, o axiomã, despre care încă Napoleon I a dîșũ, cã Dumneșeul rësboielorũ este tot-deuna pe partea aceea, unde suntũ puternice bataliõne. Deore-ce însã o repede grãmãdire a trupelorũ pe lãngã desvoltarea actualã a cãilorũ ferate europene numai acolo e posibilã, unde se aflã și e la loculũ potrivitũ așe-datũ acestũ mijlocũ modernũ de comunicațiune, de aceea astãdî statele europene se silesã în prima liniã, ca în vederea unui eventualũ rësboiu cu vecinĩ dușmanĩ sã põtã folosi prin dispunerea lorũ cãile ferate și pentru scopuri strategice-militare.

Avantagiulũ unui marș strategicũ l'a arãtatũ Moltke, celũ mai mare strategũ alũ timpului de ađi, Francesilorũ în anulũ 1870/71, printr'unũ șirũ de pierderi sãngeroase, nimicitoare. O întẽmplare particularã a fãcutũ, ca marele strategũ, înainte cu o viẽtã de omũ, întorcẽndu-se din rësboiele cu Turcii, a arãtatũ necesitatea unei legãturĩ de cãi ferate a statului nostru cu Orientulũ prin — pasulũ Turnu-roșu.

Transilvania, bastionulũ Ungariei, ce se întinde în marele șesũ alũ Dunãrii de josũ, va juca rolulũ celũ mai importantũ în viitorẽle rësboie orientale dintre marele puteri. Dẽcã Austro-Ungaria va lua parte, atunci e vorba ca fațã cu Rusia și cu considerare la eventuala atitudine a statelorũ balcanice, sã și execute cãtũ se pôte de bine marșulũ strategicũ alũ trupelorũ sale și sã aibã o basã de operațiune mai sigurã.

Astãdî îi stau spre scopulũ acesta la dispozițiã numai liniile Predealũ și Orșova.

Însã niciunã junctiunea dela Predealũ, nici cea din Orșova nu este potrivitã ca basã de operațiune pentru o armatã austro-ungarã, care ar intra în România, fiind-cã la amẽndouẽ aceste trecãtori este eminentulũ pericolũ, cã corpulũ acela de armatã pôte fi separatũ de basa sa de operațiune prin atacuri în flancũ din partea inamicului. Deore-ce, în cazul cãnd România ar fi dușmana nãstrã, probabilũ cã și Serbia va fi dușmanulũ nostru și atunci corpulũ de armatã, ce ar intra pe la Orșova în România, ar fi espusũ și unui atacũ de flancũ din partea Serbiei. Cam totũ aceleãș desavantagii, ca și la Orșova, arũ întẽmpina și o intrare pe la Vulcanũ.

Dẽcã România ne este amicã în-

tr'unũ rësboiu cu Rusia, atunci liniã Oltului va fi o escelentã liniã de apãrare pentru România contra unei armate ruseșe, anume cãnd aceãta ar fi ocupatũ deã Moldova și ar voi sã înainteze în Valahia mare. Esperiența ni-o confirmã aceãta. Cãnd dupã terminarea rësboiului ruso-turcũ din 1877/78, s'a ivitũ desbinare între Rusia și România, regele Carolũ își concentrã armata sa romãnã la liniã Oltului cu frontulũ cãtrã Valahia mare pentru apãrarea Bucurescilorũ, er cu spatele cãtrã Turnu-roșu, pentru ca la casũ cãnd Rușii i-arũ fi atacatũ și i-arũ fi bãtutũ pe Romãni, aceștia via Turnu-roșu sã se põtã retrage la frontiera Transilvanã.

Turnulũ roșu, fiindũ situatũ în mijlocũ între Predealũ și Orșova, este celũ mai potrivitũ locũ pentru unũ corpũ de armatã c. r. de a intra în Valachia, fiind-cã basa sa de operațiune este mai bine asiguratã contra atacurilor din flancuri și tot-de-odatã ar putã fi sprijinitã în flancuri de trupe austro-ungare, care arũ putã opera în acelașũ timpũ via Orșova și Predealũ.

Dẽcã România e amica nãstrã contra Rusiei, atunci o vomũ putã sprijini mai cu efectũ via Turnu-Roșu, decãtũ via Predealũ, Vulcanũ sêu Orșova.

Pe lãngã aceãta mai obvinũ urmãtoarele: Dẽcã Rusia prin Dobrogea ar voi sã ocupe cu trupele sale Bulgaria, și anume naturalũ, cã mai întei partea oșticã a acesteia, și dẽcã noi amũ voi sã o împedecãmũ, atunci pentru aceãta nu ne va sta la dispozițiã liniã Semlin-Belgrad-Nisch, fiind-cã e probabilũ, cã Serbia ne va împedeca trecerea.

Dẽcã noi din contrã avemũ legãturã prin Turnu-roșu și Valahia micã cu Bulgaria vesticã dela Dunãre și la casũ cãnd România ni-ar fi amicã, vomũ putã sã aruncãmũ trupele nãstre mai repede prin pasulũ dela Turnu-roșu în Bulgaria vesticã și la Sofia, decãtũ cum arũ putã ajunge acolo Rușii.

Conduș de aceste precumpãniri, care la o aruncãturã de ochi pe chartã geograficã se impunũ de sine, socotimũ însemnãtatea militarã și strategicã a junctiunii cãlei ferate prin Turnu-roșu totũ așã de necontestabilã, ca și avantajele industriale și comerciale ale acestei junctiunii de cale feratã cu Orientulũ.

Corulũ Metropolitanũ din Iași.

Amũ promisũ, cã vomũ reveni asupra produțiunilorũ escelentului corũ bisericescũ dela Iași.

O facemũ aceãta cu adevãratã plãcere, cãci avemũ sã înregistrãmũ unũ rezultatũ splendidũ alũ muncii și alũ talentului în domeniulũ muziceii nãstre bisericesci și populare romãne.

Domnului *Gavriulã Musicescu*, simpativului dirigentũ alũ corului Metropolitanũ din Iași, este a se mulțumi cu deosebire acestũ rezultatũ. Cu-o rarã dibãciã, cu adẽnci cunoștințe musicale și cu multã stãruințã, pațiẽtã și diligențã i-a succese d-lui Musicescu a-și crea unũ corũ, care sã fiã la înãlțimea cerințelorũ artei musicale. Pe lãngã o școlã fõrte bunã, oarulũ d-lui Musicescu se mai distinge și prin predarea corectã artisticã, prin esacitate și precisiune rarã în esecutare, prin putere, vioiciune și dulcẽtã în nuanțarea vocilorũ, dela notele cele mai adẽnci și fõrte pãnã la pianisimulũ celũ mai înãltũ și gingașũ.

Ceea ce dã acestui corũ unũ deosebitũ farmecũ, suntũ vocile încãntãtoare de copii, ce d-lũ Musicescu a sciutũ sã le cultive și sã le utilizeze cu rarã pricepere și cu multũ succesũ. Dẽr mai presũ de tãte este farmeculũ, care nu se pôte descrie și care izvorește din spiritul adevãratũ românescũ, în care suntũ esecutate și predate cu deosebire cãntecelẽ populare romãne, cari formezã fãrã îndoialã partea cea mai strãlucitã a prestațiunilorũ corului d-lui Musicescu.

Pe lãngã esecutare, atẽrnã aici fõrte multũ dela armonisarea diferitelorũ bucãți populare, drãgãlașe, grațioșe și încãntãtoare. Și în privința aceãta amũ observãtũ cu bucuriã, cã d-lũ Musicescu s'a desbrãcatũ de ori-ce nisuințã de a voi sã aparã în haina clasicitãții strãine și se mulțumescã a îmbrãca simplulũ, dẽr frumosulũ și grațiosulũ costumũ alũ cãntecelorũ populare romãne, care devine clasicũ tocmai prin originalitatea sa, și pãstrãndũ ritmulũ gingașũ românescũ, ilũ lãgã într'o armoniã de voci, care prin dulcẽtã și puterea ei iresistibilã însufleșescã nu numai pe Romãnulũ celũ ce sãmte împreunã cu cãntãreții, ci și pe strãinũ.

Corulũ d-lui Musicescu, precum s'a prezentãtũ aici, este compusũ în totalũ de 34 persoane, între cari 20 bãrbați și 14 copii de diferitã etate, dela 8—14 ani. Vocile se împartũ astfel: 8 sopraniști, 7 altiști, 8 tenori și 10 baș-baritoni.

Precum sciimũ, d-lũ Musicescu a datũ aici cu corulũ sêu douẽ concerte în sala otelului Nr. 1, cu diferite programe. Noi vomũ aminti din amẽndouẽ piesele cele mai remarcabile.

Corurile bisericesci: concertulũ alũ doilea „Inoiesce-te noue Ierusalime“ de Musicescu și „ãngerulũ a strigãtũ“ au fãcutũ o adẽncã impresiune asupra auditorilorũ și au justificãtũ tãte așteptãrile nãstre, precum și bunul renume alũ acestui corũ bisericescũ, care, cãntãndũ alãturi în biserica Metropoliei din Iași cu vestitulũ corũ rusescũ alũ lui Slaviansky, a eșitũ învingãtorũ.

Între piesele clasice, notãmũ aria din opera Alcina „Verdi Prati“ de Haendel, apoi „Aria di Chiesa“ (Preghiera) de Stradella, și „Adio“ romanțã de Schubert, tãte trele întocmite pentru corũ de d. Musicescu. Prin efectulũ estãrdinarũ cu care a cãntãtũ aceste trei piese, dẽr mai alesũ în cea mai dificilã „Aria di Chiesa“, corulũ d-lui Musicescu a doveditũ, cã a pẽtrunsũ pe deplinũ și musica clasicã și scie sã trecã cu ușurințã și peste cele mai mari dificultãți ale predãrii artistice, er în romanțã „Adio“ de Schubert d-lũ Musicescu ni-a prezentãtũ celũ mai perfectũ ansamblu.

În tãte aceste piese, dẽr mai alesũ în aria „Verdi Prati“ de Haendel s'au distinsũ și frumoșele voci de basũ, între cari trebuie sã amintimũ admirabilulũ basũ alũ d-lui Mihãilescu, care prin puterea și claritatea sa ne-a surprinsũ pe toți. Cu laudã trebuie sã amintimũ și prestațiunea baritonistilorũ, între cari se distinge d-lũ Petrovicũ, cu frumosulũ sêu baritonũ, ce l'amũ pututũ cunoșce mai alesũ în solulũ sêu din opera „Atilla“ de Verdi.

Dintre imnuri a produsũ celũ mai mare efectũ imnulũ „Copii ai patriei iubite“, musica de Musicescu.

Rãmãne acuma sã vorbimũ de esecutarea cãntecelorũ naționale, care n'a mai lãsatũ nimicũ de doritũ și a formatũ astfel partea cea mai strãlucitã a acestorũ frumoșe concerte. Mãrturisimũ, cã aici alegerea este fõrte grea, nu sciimũ care dintre cele vre-o 12 bucãți cãntate de corũ, a fostũ mai multũ gustatã de publicũ, cãci aplausele nu mai încetașã și aprõpe tãte cãntecelẽ au trebuitũ sã fiã repetate. Mai multũ ca tãte pare a fi electrisatũ pe auditori „Rãsai lunã“ și „Nevasta care iubescã“, er cãnteculũ „Veđi tu stẽua?“ se pôte alãtura cu mãndriã lãngã romanțã lui Schubert în ce priveșce esacitate și nuanțarea finã în predare.

În ambele serã amũ rãmãșt pe deplinũ satisfãcutũ și mulțamișt de adevãrata plãcere artisticã, ce ni-a procurãtũ corulũ d-lui Musicescu însufleșindu-ne tot-odatã cu cãntecelẽ naționale.

Corulũ d-lui Musicescu a mai cãntãtũ Duminecã diminișã în biserica Sf. Nicolae, er sãra în biserica dela Zãrnesci, unde a datũ și unũ concertũ, despre care vomũ mai vorbi.

Încehiãndũ, mulțumimũ din inimã d-lui Musicescu, cã ni-a datũ ocaziune a ađi corulũ sêu escelentũ și-i dorimũ, sã întimpine din partea societãții romãne celũ mai mare sprijinũ, celũ meritã pe deplinũ și de care are lipsã spre a putã înainta cu curagiũ și cu stãruințã totũ mai mare pe cãrarea cea frumoșã și laudabilã, pe care a apucatũ.

DIVERSE.

Poporațiunea Bucurescilorũ și a Ploescilorũ. Dupã statistica din 26 Decembre anulũ 1889, are Bucurescii 194,433 locuitori (1878: 177,646); între aoeștia suntũ 127,448 Romãni (74 procente), 17,044 Jidani (9 procente), 11,222 Unguri (6 procente), 10,442 Nemți (5 2/3 procente), apoi 1711 Greci, 1047 Bulgari, 677 Italieni, 666 Francesi, 478 Ruși, 450 Prusieni (probabil cã sub acestũ nume se înțelegũ toți Nemții din Germania), 308 Serbi, 299 Turci, 247 Elvețieni, 145 Belgieni, 112 Englezã și 3543 aparținũ altorũ naționalitãți. Cu totũ numẽrulũ lorũ celũ micũ, Englezii și Francesii, și întrũ cãtva și Italienii, stau mai bine, fiindcã mare parte din ei suntũ capitaliști sêu represintã case mari de comerț, pe cãnd Nemții, între cari mulți supuși Austriei, suntũ aprõpe numai comercianți mici, er Ungurii suntũ numai lucrãtori simpli, țileri și servitori.

Ploesții are: Capĩ de familiã 7,465, 17,684 majori de ambe secse, 16,790 minori de ambe secse, la olaltã 34,474. Dupã naționalitate: 31,182 Romãni, 3,292 strãini, totalũ 34,474. Prin urmare, dupã acestũ, recensemẽntũ numẽrulũ sufletelorũ din Ploesți se ridicã la 34,474.

Cursulũ la bursa de Viena
din 28 Iuliu st. n. 1890.

Renta de aurũ 4%	101.80
Renta de hãrtiã 5%	99.90
Imprumutulũ cãilorũ ferate ungare - aurũ	115.75
dto argintũ	97.50
Amortisarea datoriei cãilorũ ferate de ostũ ungare (1-mã emisiune)	—
Amortisarea datoriei cãilorũ ferate de ostũ ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cãilorũ ferate de ostũ ungare (3-a emisiune)	112.25
Bonuri ronale ungare	89.30
Bonuri croato-slavone	104.25
Despãgubirea pentru dijma de vinũ ungurescũ	—
Imprumutulũ cu premiulũ ungurescũ	139.83
Losurile pentru regularea Tisoi și Seghedinului	117.90
Renta de hãrtiã austriacã	88.45
Renta de argintũ austriacã	89.60
Renta de aurũ austriacã	109.10
Losuri din 1860	142.—
Acțiunile bãnței austro-ungare	968.—
Acțiunile bãnței de creditũ ungar.	380.50
Acțiunile bãnței de creditũ austr.	308.—
Galbeni împãrãtesci	5.49
Napoleon-d'ori	9.22
Mãrci 100 imp. germane	57.50
Londra 10 Livres sterlinge	116.10

Editorũ și redactorũ responsabilũ:
Dr. Aurel Mureșianu.

roilorũ sã se manifeste prin unũ epitetũ grațiosũ, ca *faiseur* etc. etc.

Eu din parte-mi preferũ în cazulũ celũ mai rãu a fi unũ faiseur de erate, decãtũ unũ faiseur de greseli grosolane. D-sa ar fi voitũ o criticã lipsitã de orice argumentațiune: atunci negreșitũ s'ar fi gãsitũ în largulũ sêu, dẽr prinsũ în mreșile celorũ mai puternice doveđi, d-sa se sbate în deșertũ în furiã.

3) Dẽr d. Șãineanu are unũ modũ cu totulũ particularũ d'a discuta cestiunile de sciințã. D-sa este în timpuri de grea cumpãnã nu numai unũ corectorũ asidulũ alũ vorbelorũ, nu numai unũ retractorũ prudentũ alũ afirmațiunilorũ sale proprii, ci întinde aceãstã operațiune chiar și asupra textului altora. Pentru ca sã põtã rãspunde cu ori-ce chipũ dreptelorũ mele invinuirũ, își ia refugiulũ la unũ mijlocũ puținũ laudabilũ, pentru care lasã pe cetitorii mei a gãsi meritulũ calificativũ. Întortochindũ unele vorbe din întẽmpinarea mea și intercalãndũ altele, își formezã prin artificii subtile și ajutatũ de probitatea sa înãscutã, unũ piedestalũ fictivũ, de unde împrõscã însultele cele mai triviale. Așã bunã-õrã ecã ce desiderãtũ exprimãm în „Constituționalulũ“ dela 3 Iulie, pagina 2 col. 5: „Mai înainte d'a fi începutũ cu formarea paradigmatelorũ de declinãre, ar fi trebuitũ sã se facã odatã pentru totãauna distincțiunea între *trunchiu*, (*rãdẽcinã*) și *terminațiune*“ (*Wurzel*, *Stamm*, *Endung*).

Pusesem, precum se vede, vorba *rãdẽcinã* într'adinsũ între parentese, pentru a atrage celũ puținũ luarea aminte a distincțiunii dintre *trunchiu* și terminațiune la substantivele declinațiunii II și o separasem de *trunchiu* printr'o virgulã, ca nu cumva cuvẽntulũ parentiticũ sã se ia dreptũ o explicațiune sêu unũ equivalentũ alũ vorbeii precedente. D. Șãineanu însã ștergẽndũ virgulã dinaintea parentesei, intercalãzã în loculũ ei particula *sêu* și înlãturãndũ parentesa, care-lũ incomoda, scrie cu competența sa recunoscutã: „*criticulũ priceputũ dize trunchiu sêu rãdẽcinã, ceea-ce dovedesce, cã n'are idei nici de una nici de alta*“, și trimițẽndu-mã ca sã iau lecțiunĩ dela *elevii sãi de f. cultate*, trece ca prin farmecũ dela insulte la sentimente mai umane și sãrmanulũ compãtimitorũ imi plãnge de milã!! D. Șãineanu ar face bine sã nu se mai pricepã cu destãinuirile artei sale pseudopografice și sã aștepte pãnã la tãmã: atunci ocupãndũ o cãdrã de Istoria Romãnilorũ și aflãndu-se în mijloculũ unui noianũ de documente, va avea înaintea sa unũ câmpũ vastũ, deschisũ pentru asemenea operațiunĩ pe cãtũ de mișgãloșe pe atãtũ de ingenioșe, prin care de bunã sãmã va ajunge la descoperiri nouẽ istorice surprinđtoare.

(Va urma).

N. Barbu.

Cursul pietei Braşov

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Banote românești, Argint românești, Napoleon-d'or, etc.

Brassó varmegye főispánjától.

Sz. 228-1890.

Pályázat.

A kormányzatomra bizott Brassó vármegye felvidéki és alvidéki járásában lemondás következtében megürült 400-400 frt. évi fizetés és 150-150 frt. utazási átalánnyal egybekötött járási orvosi állásokra az 1886. évi XXI t. cz. 80 §-a alapján ezennel pályázatot nyitók.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Sosirea și plecarea trenurilor în Braşov.

I. Plecarea trenurilor:

- 1. Dela Braşov la Pesta: Trenul de persoane: 10 ore 32 minute séra. Trenul accelerat: 2 ore 43 minute după améđi. Trenul omnibus: 4 ore dimineața. 2. Dela Braşov la București: Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineața. Trenul accelerat: 2 ore 33 minute după améđi. Trenul de mărfuri cu vagon de persoane: 12 ore 23 min. după améđi.

II. Sosirea trenurilor:

- 1. Dela Pesta la Braşov: Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineața. Trenul accelerat: 2 ore 23 minute după améđi. Trenul omnibus: 10 ore 31 minute séra. 2. Dela București la Braşov: Trenul accelerat: 2 ore 13 minute după améđi. Trenul de persoane: 10 ore 17 minute séra. Trenul de mărfuri cu vagon de persoane: 4 ore 20 min. după améđi.

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI“ Prețul abonamentului este: Pentru Austro-Ungaria: Pe trei luni 3 fl., Pe șese luni 6 fl., Pe un an 12 fl. Pentru România și străinătate: Pe trei luni 10 fr., Pe șese luni 20 fr., Pe un an 40 fr. Abonamente la numerele cu data de Duminecă. Pentru Austro-Ungaria: Pe an 2 fl., Pe șese luni 1 fl., Pe trei luni 50 cr. Pentru România și străinătate: Pe an 8 franci., Pe șese luni 4 franci., Pe trei luni 2 franci. Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale. Domnii, cari se vor abona din nou, se binevoiesc a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Telusa, etc.) and rows for stations and train types (Tren accelerat, Tren de pers., Tren omnibus).